

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ivany Kotrčové a soudkyň Mgr. Daniely Večerkové a JUDr. Miluše Farské ve věci

žalobců:

a) **M. S.**, narozený dne xxx
bytem xxx xxx, xxx xxx
b) **P. B.**, narozený dne xxx
bytem xxx xxx, xxx xxx
oba zastoupení advokátem JUDr. Robertem Jehne
sídlem Washingtonova 1567/25, 110 00 Praha 1

proti
žalované:

Deutsche Lufthansa Aktiengesellschaft
sídlem Von-Gablenz-Straße 2-6, 506 79 Köln, Německo
jednající v ČR prostřednictvím
Deutsche Lufthansa akciová společnost - organizační složka, IČO
18629857
sídlem Na Perštýně 342/1, Staré Město, 110 00 Praha 1
zastoupená advokátem Mgr. Pavlem Vincíkem
sídlem Ovocný trh 1096/8, 110 00 Praha 1

o zaplacení 847,98 EUR s příslušenstvím

k odvolání žalobců proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 5. 9. 2023,
č. j. 27 C 224/2022-45

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně se ve výroku II. **mění** tak, že žalovaná je povinna zaplatit každému ze žalobců částku 171,74 EUR s úrokem z prodlení z této částky ve výši 11,75 %

Shodu s prvopisem potvrzuje H. R.

ročně od 27. 6. 2022 do zaplacení do 3 dnů od právní moci rozsudku, jinak se v tomto výroku **potvrzuje**.

- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobcům náhradu nákladů řízení před soudem I. stupně ve výši 6 869,04 Kč a náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 8 897 Kč, to vše do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta JUDr. Roberta Jehne.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud I. stupně rozhodl, že žalovaná je povinna zaplatit každému z žalobců částku 250 EUR s úrokem z prodlení ve výši 11,75 % ročně z této částky za dobu od 27. 6. 2022 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok I.), že žaloba se v části, v níž se každý z žalobců domáhal částky 173,99 EUR s úrokem z prodlení z této částky ve výši 11,75 % ročně za dobu od 27. 6. 2022 do zaplacení, zamítá (výrok II.) a že žalovaná je povinna zaplatit žalobcům na náhradě nákladů řízení částku 1 236 Kč k rukám právního zástupce žalobců do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok III.).
2. Takto rozhodl o žalobě, již žalobci uplatňovali nároky z titulu zrušení letu, když měli rezervaci na let žalované z Osla přes Frankfurt do Prahy dne 2. 4. 2022 (lety č. LH 861 + LH 1400), přičemž tento let byl zrušen. Každý ze žalobců se domáhal zaplacení kompenzace dle Nařízení Rady (ES) č. 261/2004 (dále jen „Nařízení“) ve výši 250 EUR, a dále náhrady škody vzniklé v souvislosti se zrušením letu: 5,03 EUR za rozdíl v ceně původních a nových letenek, jež si žalobci zakoupili, 62,75 EUR za občerstvení a 106,21 EUR za ubytování.
3. Žalovaná namítala existenci mimořádných okolností, které ji zprošťují povinnosti k platbě náhrady (nebyl proveden tzv. „handling“, jež zajišťoval subjekt odlišný od žalované), a dále, že žalobcům byla vrácena pořizovací cena letenky, když nevyužili přesměrování od žalované, proto nemohou uplatňovat další nároky.
4. Soud I. stupně vzal za prokázané, že žalobci měli na den 2. 4. 2022 potvrzenou rezervaci na let žalované č. LH 861, který byl zrušen. Žalovaná žalobcům vrátila pořizovací cenu letenky. Žalobci vydali za ubytování se snídaní částku 1 960,50 NOK a za občerstvení v Radisson Blu 26 North restaurant částku 848 NOK. Ke zrušení letu č. LH 860 dne 2. 4. 2022 z Osla do Frankfurtu došlo z důvodu čekání na handlingové služby v délce 2,5 hodiny. Další skutková zjištění soud s ohledem na svůj právní názor neučinil.
5. Soud shledal důvodným nárok žalobců na vyplacení paušální náhrady 250 EUR dle čl. 5 bod 1, písm. c) ve spojení s článkem 7 písm. a) Nařízení. Neuplatní se důvod zproštění povinnosti k platbě této náhrady ve smyslu odst. 14 Preambule Nařízení, neboť důvod zrušení letu (neposkytnutí služeb tzv. handlingu třetí osobou) není mimořádnou okolností, jak vyplývá z rozhodnutí Soudního dvora EU („SDEU“) sp. zn. C-11/11, a z Výkladového stanoviska Evropské komise (Sdělení Komise – Pokyny pro výklad Nařízení). To v bodě 5.3. posuzuje zpoždění letu, k němuž došlo v důsledku nárazu mobilních schůdků pohybujících se na letištní ploše, jež jsou taktéž obsluhovány handlingovou společností (třetí osobou), a dospívá k závěru, že uvedená událost není mimořádnou okolností, pro kterou by letecký dopravce byl zproštěn povinnosti k platbě paušální náhrady. Jedná se přitom o situaci obdobnou posuzovanému případu.
6. Naopak soud I. stupně neshledal důvodný nárok žalobců na doplatek rozdílu mezi částkou ceny původních letenek a letenek, které si žalobci zakoupili sami po zrušení letu, neboť k uplatnění takového nároku chybí odpovídající hmotněprávní norma, v Nařízení tento druh nároku zakotven není. Stejně není důvodný nárok žalobců na úhradu částek, které vynaložili na ubytování a občerstvení, když článek 8 Nařízení dává cestujícímu možnost volby, kdy buď letecký dopravce je Shodu s prvopisem potvrzuje H. R.

povinen uhradit pořizovací cenu letenky nebo přesměrovat cestujícího. Je-li využita jedna z možností, vylučuje to vznik nároku na benefity, jež skýtá možnost druhá. Za situace, kdy byla cestujícím vrácena cena letenek, nemají nárok na poskytování péče dle čl. 9 písm. a) a b) Nařízení, neboť uvedená péče je poskytována pouze tehdy, musí-li cestující čekat na přesměrování za srovnatelných dopravních podmínek a při nejbližší příležitosti na cílové místo určení (čl. 8 odst. 1 písm. b)) nebo na zpáteční let (čl. 8 odst. 1 písm. a) druhá odrážka). Ustanovení čl. 9 necílí na případy, kdy si přesměrování (zakoupení jiné letenky do cílové destinace) zařídí sám cestující, to by mohlo vést k absurdním situacím, kdy by si cestující zakoupil letenku o své vůli na let podstatně časově vzdálenější, a pak by letecký dopravce měl povinnost platit po celou dobu, než se uskuteční náhradní let, cestujícímu ubytování a občerstvení.

7. O nákladech řízení rozhodl soud I. stupně dle § 142 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“) a převážně procesně úspěšným žalobcům přiznal náhradu 18,2 % jejich nákladů řízení. Žalobu posoudil jako formulářovou ve smyslu § 14b vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „a.t.“), s ohledem na judikaturu Městského soudu v Praze a na to, že soudu je z úřední činnosti známo, že právní zástupce žalobců podává u soudu opakovaně desítky návrhů, jimiž uplatňuje (nejen) proti žalovanému, totožné nároky (náhrady za zpožděný let). Celkové náklady řízení činí 6 791,60 Kč a sestávají se z náhrady hotových výdajů advokáta 300 Kč dle § 14b a.t., z odměny 1 540 Kč za účast při jednání za každého z žalobců, snížené o 20 % dle § 12 odst. 5 a.t., z náhrady hotových výdajů advokáta 300 Kč dle § 11 a.t., ze zaplaceného soudního poplatku 2 000 Kč a z DPH. Příslušná poměrná část nákladů činí 1 236 Kč.
8. Proti rozsudku (jeho výrokům II. a III.) podali včasné odvolání žalobci. Uvedli, že při zrušení letu má letecký dopravce dle čl. 8 odst. 1 Nařízení povinnost nabídnout cestujícímu možnost volby mezi a) náhradou pořizovací ceny letenky, b) přesměrováním za srovnatelných dopravních podmínek a při nejbližší příležitosti na jejich cílové místo určení, nebo c) přesměrováním za srovnatelných dopravních podmínek na jejich cílové místo určení v pozdější době podle přání cestujícího s výhradou dostupnosti míst. Běžně se letecké společnosti cestujících dotáží, zda žádají přesměrovat nebo refundovat cenu letenky. Žalobcům však žádná obdobná nabídka zaslána nebyla, sami žalobci hledali zástupce žalované a tím jim poté bylo sděleno, že byli překnihováni na let společnosti SAS, který odlétá za 4 minuty, a oni jej již nestihnou. Další přesměrování nebylo žalobcům nabídnuto, byli tak nuceni si zakoupit novou letenku, proto po právu požadovali její proplacení. Soud I. stupně se námitkami žalobců nezabýval, jeho názor je rozporný s rozsudkem SDEU ve věci C-83/10, dle něž pokud dopravce nesplní povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 8 a 9 Nařízení, je odůvodněné, aby cestující uplatnili nárok na náhradu škody na základě povinností stanovených v uvedených člancích. Žalovaná neprokázala, že by dostála své právní povinnosti nabídnout žalobcům přesměrování letu. Žalobci přesměrovat žádali, nedává smysl, aby přesměrovat nechtěli, a přitom si sami zakoupili dražší letenky. Žalovaná má sama aktivně přesměrování nabídnout, aktivní postup ze strany cestujících není možné dle judikatury SDEU (rozsudek C-354/18) vyžadovat. V příčinné souvislosti s porušením povinnosti žalované nabídnout žalobcům přesměrování letu vznikla žalobcům škoda – byli nuceni si přesměrování sami zajistit (zaplatit). Není relevantní, že byla cena letenky následně žalobcům refundována, když to žalobci nežádali. Správné není ani zamítnutí nároku na proplacení ubytování a občerstvení po dobu čekání na další let, opět je klíčové, že žalobcům nebylo nabídnuto přesměrování. Náklady na ubytování v Norsku na 1 noc za 125 EUR/osobu a občerstvení 62,75 EUR/osobu jsou zcela přiměřené, nejde o zneužití práva cestujících. Soud I. stupně zbavil spotřebitele jejich právní ochrany stanovené Nařízením a rozhodl v rozporu s pokyny Evropské komise pro výklad Nařízení. Žalobci proto navrhli, aby odvolací soud změnil výrok II. napadeného rozsudku tak, že žalovaný je povinen zaplatit každému ze žalobců částku 173,99 EUR s úrokem z prodlení z této částky ve výši 11,75 % ročně od 27. 6. 2022 do zaplacení, a aby žalobcům přiznal plnou náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. R.

9. Žalovaná k odvolání uvedla, že napadené rozhodnutí je správné. Sami žalobci činí nesporným, že přesměrování jim bylo nabídnuto, avšak z časových důvodů alternativní let již nebylo možno stihnout. Z toho je evidentní, že měli právo volby mezi možnostmi uvedenými v čl. 8 odst. 1 Nařízení. Pokud se rozhodli následně po poskytnutí bezplatného přesměrování (které dle svých tvrzení z časových důvodů nestihli) požádat o vrácení ceny letenky, nežádali přesměrovat do cílové destinace, a naopak si sami zajistili náhradní let, připravili se svým rozhodnutím o nárok na péči garantovaný Nařízením (ubytování a stravu). Žalovaná proto navrhla, aby odvolací soud napadené rozhodnutí potvrdil a přiznal žalované náhradu nákladů odvolacího řízení.
10. Žalobci v dalším vyjádření uvedli, že soud I. stupně se vůbec nezabýval tím, zda žalovaná prokázala, že přesměrování žalobcům bylo nabídnuto. Cestujícímu přitom musí být nabídnuta volba mezi přesměrováním a refundací, letecký dopravce nemůže jednostranně rozhodnout o refundaci ceny letenky a ponechat cestujícího jeho osudu. Soud I. stupně dal svým rozhodnutím dopravcům návod, jak porušením Nařízení „ušetřit“ na úkor spotřebitelů. Žalobci opět zdůraznili rozsudek SDEU C-83/10. Podle vyjádření žalované z 8. 6. 2023 žalovaná (zbylé) cestující informovala na přepážce, žalobci se však k přepážce nedostavili a sami si zakoupili náhradní let. V takovém případě by byl nárok žalobců bez dalšího po právu, neboť podle rozsudku SDEU C-354/18, bod 56., má provozující letecký dopravce povinnost poskytnout dotčeným cestujícím úplné informace, a naopak dotčení cestující nemají povinnost aktivně se podílet na vyhledávání takovýchto informací. Hypotetické tvrzení, že „pokud by se žalobci k přepážce dostavili, bylo by jim nabídnuto ...“ je nepřijatelné. Totéž platí, pokud se žalobci dostavili k přepážce žalovaného a o přesměrování byli informováni až v momentě, kdy nebylo možno na let nastoupit (jak tvrdí žalobci). Cesta žalobců do dohodnutého místa určení nadále sloužila účelu vztahujícímu se k jejich původnímu cestovnímu plánu – žalobci se chtěli vrátit do České republiky. Důkazní břemeno ohledně řádného informování tíží žalovanou. Proto žalobci žádají změnu napadeného rozsudku.
11. Odvolací soud přezkoumal z podnětu podaného odvolání při nařízeném jednání napadený rozsudek, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212 a § 212a o.s.ř.) a po částečném zopakování dokazování dospěl k závěru, že odvolání žalobců je důvodné.
12. Odvolací soud učinil následující skutková zjištění, jimiž doplnil zjištění soudu I. stupně:
13. Výše refundace ceny letenky za zrušený let činila 5 913 Kč, žalobcům byla vyplacena dne 2. 6. 2022 (prokázáno: *opravným daňovým dokladem č. 1DVL-2023/2022*)
14. Za letenky Oslo – Praha na let č. DY1502 dne 3. 4. 2022 zaplatili žalobci dne 2. 4. 2022 v 16:23 částku (dohromady) 2 318 NOK (prokázáno: *dokladem č. 52767192 s dokladem o platbě kartou Visa*), v přepočtu na české koruny 6 048,33 Kč (prokázáno: *výpisem z účtu č. 51-3735110247/0100*). Rozdíl mezi refundovanou cenou původních letenek a cenou žalobci zakoupených náhradních letenek činil tedy 135,33 Kč, v přepočtu na EUR dle kurzu ČNB k datu 4. 4. 2022 (24,320 Kč/EUR) částku (celkem pro oba žalobce) 5,56 EUR, tzn. 2,78 EUR pro každého z nich.
15. V hotelu Radisson BLU na letišti v Oslu uhradili žalobci (každý z nich) za ubytování na 1 noc (dne 2. 4. 2022) částku 821,25 NOK a za snídani dne 3. 4. 2022 částku 159 NOK (prokázáno: *účtem z RADISSON Blu Airport Hotel Oslo ze dne 3. 4. 2022*), v přepočtu na české koruny šlo o částku celkem 5 178,10 Kč (prokázáno: *výpisem z účtu č. 51-3735110247/0100 u KB*), tamtéž žalobci uhradili za večeři dne 2. 4. 2022 částku (dohromady) 848 NOK (prokázáno: *účtem z restaurace hotelu Radisson Blu Airport Hotel Oslo*), 848 NOK odpovídá v českých korunách (dle kurzu ČNB k 4. 4. 2022 2,547 Kč/NOK) 2 159,86 Kč. Dále žalobci za občerstvení na letišti v Oslu dne 2. 4. 2023 uhradili

Shodu s prvopisem potvrzuje H. R.

částky 149 NOK, 131 NOK a 85 NOK, v přepočtu na české koruny 388,74 Kč, 341,72 Kč a 221,78 Kč (prokázáno: *výpisem z účtu č. 51-3735110247/0100 u KB*).

16. Součet částek uhrazených žalobci za ubytování a občerstvení tedy činil 8 290,20 Kč (5 178,10 Kč + 2 159,86 Kč + 388,74 Kč + 341,72 Kč + 221,78 Kč), v přepočtu na EUR (dle kurzu ČNB k 4. 4. 2022 24,320 Kč/EUR) 340,88 EUR, tzn. 170,44 EUR na každého ze žalobců.
17. Žalovaná pro žalobce při zrušení jejich letu zajistila přesměrování na lety SK809 a BA858 z Osla do Prahy přes Heathrow, s odletem z Osla dne 2. 4. 2022 v 15:05 hodin, žalobci toto přesměrování nevyužili (prokázáno: *zprávou žalované o opatřeních při narušení letu, s českým překladem*), tato skutečnost odpovídá tvrzení žalobců (*pozn.* s tím, že dle žalobců však již žalobci ve chvíli, kdy se o přesměrování dozvěděli, nemohli z časových důvodů náhradní let využít).
18. Žalovaná byla nejpozději dne 31. 5. 2022 vyzvána k úhradě žalované částky do 7 dnů (prokázáno: *předžalobní výzvou z 31. 5. 2022*).
19. Odvolací soud konstatuje, že mezinárodní příslušnost českých soudů je ve věci dána dle čl. 7 odst. 1 písm. a), písm. b) odrážka druhá nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012, o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Brusel I bis), když v případě porušení smluvního závazku (ze smlouvy o letecké přepravě) je dána příslušnost soudu místa na území členského státu, kde služby podle smlouvy byly nebo měly být poskytnuty, a za takové místo lze považovat v případě smlouvy uzavřené s jedinou leteckou společností, která je skutečným dopravcem, i místo, přiletu letadla sjednané ve smlouvě. V daném případě bylo sjednaným místem přiletu Letiště Václava Havla v Praze, je proto dána mezinárodní příslušnost českých soudů a místní příslušnost Obvodního soudu pro Prahu 6, v jehož obvodu se letiště nachází.
20. Žalobou uplatněné nároky posuzoval soud I. stupně správně dle Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 („Nařízení“).
21. Podle čl. 5 odst. 1. Nařízení v případě zrušení letu a) je dotčeným cestujícím nabídnuta provozujícím leteckým dopravcem pomoc v souladu s článkem 8; b) je dotčeným cestujícím nabídnuta provozujícím leteckým dopravcem pomoc v souladu s čl. 9 odst. 1 písm. a) a odst. 2 a v případě přesměrování, jestliže očekávatelný čas nového odletu je alespoň následující den po plánovaném odletu zrušeného letu, pomoc stanovená v čl. 9 odst. 1 písm. b) a c); c) mají dotčení cestující v souladu s článkem 7 právo na náhradu škody od provozujícího leteckého dopravce, jestliže i) nejsou o zrušení informováni alespoň dva týdny před plánovaným časem odletu, nebo ii) nejsou o zrušení informováni ve lhůtě od dvou týdnů do sedmi dnů před plánovaným časem odletu a není jim nabídnuto přesměrování, které by jim umožnilo odletět nejpozději dvě hodiny před plánovaným časem odletu a dosáhnout jejich cílového místa určení nejpozději čtyři hodiny po plánovaném čase přiletu, nebo iii) nejsou informováni o zrušení ve lhůtě kratší sedmi dnů před plánovaným časem odletu a není jim nabídnuto přesměrování jejich letu, které by jim umožnilo odletět nejpozději jednu hodinu před plánovaným časem odletu a dosáhnout cílového místa určení nejpozději dvě hodiny po plánovaném čase přiletu. Podle čl. 5 odst. 2 Nařízení, jestliže jsou cestující informováni o zrušení, musí jim být poskytnuto vysvětlení ohledně možné náhradní dopravy.
22. Podle čl. 8 odst. 1 Nařízení odkazuje-li se na tento článek, je cestujícím nabídnuta možnost volby mezi: a) - náhradou pořizovací ceny letenky do sedmi dní způsobem stanoveným v čl. 7 odst. 3, a to za část nebo části neuskutečněné cesty a za část nebo části již uskutečněné cesty, jestliže let nadále neslouží účelu vztahujícímu se k původnímu cestovnímu plánu cestujícího, spolu

Shodu s prvopisem potvrzuje H. R.

s případným zpátečním letem do původního místa odletu, a to při nejbližší příležitosti; b) přesměrováním za srovnatelných dopravních podmínek a při nejbližší příležitosti na jejich cílové místo určení; nebo c) přesměrováním za srovnatelných dopravních podmínek na jejich cílové místo určení v pozdější době podle přání cestujícího s výhradou dostupnosti míst.

23. Podle čl. 9 odst. 1 Nařízení odkazuje-li se na tento článek, jsou cestujícím zdarma nabídnuty: a) strava a občerstvení v rozsahu přiměřeném čekací době; b) ubytování v hotelu, pokud se pobyt na jednu noc nebo více nocí stane nezbytným, nebo se nezbytným stane pobyt delší než zamýšlený cestujícím; c) přeprava mezi letištěm a místem ubytování (hotelem nebo jiným zařízením).
24. Podle čl. 14. odst. 2 věta první Nařízení odepře-li provozující letecký dopravce nástup na palubu nebo zruší-li let, předá každému postiženému cestujícímu písemné oznámení, které v souladu s tímto nařízením stanoví pravidla pro náhradu škody a pomoc.
25. Soud I. stupně správně (pravomocně) přiznal žalobcům paušální náhradu za zrušení letu dle čl. 5 odst. 1 písm. c) Nařízení ve spojení s čl. 7 odst. 1 písm. a) Nařízení. Okolnosti, jichž se žalovaná v řízení dovolávala jakožto příčin zrušení letu (čekání na handlingové služby) nelze považovat za mimořádné okolnosti ve smyslu čl. 5 odst. 3 Nařízení, neboť jde o služby běžně používané v letecké dopravě cestujících, a o okolnost vlastní běžnému výkonu činnosti leteckého dopravce (obdobně jako náraz mobilních nástupních schůdků do letadla, popisovaný v čl. 5.3 Sdělení Komise ze dne 15. 6. 2016 pro výklad Nařízení).
26. Pokud však jde o další uplatněné nároky (jež byly předmětem odvolacího řízení), soud I. stupně se opomněl zabývat rozhodnou skutečností, zda žalovaná splnila svou povinnost dle čl. 5 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 8 odst. 1 Nařízení **nabídnout žalobcům možnost volby** mezi náhradou pořizovací ceny letenky dle čl. 8 odst. 1 písm. a) Nařízení a přesměrováním dle čl. 8 odst. 1 písm. b) nebo dle čl. 8 odst. 1 písm. c) Nařízení.
27. Pokud totiž tato možnost volby žalobcům nabídnuta nebyla (jak žalobci v řízení tvrdili), žalovaná nesplnila svou povinnost vyplývající z čl. 8 Nařízení, a v takovém případě bylo odůvodněné, aby žalobci uplatnili svůj nárok na náhradu škody na základě povinnosti žalované stanovené v uvedeném článku (viz rozsudek SDEU ve věci C-83/10 ze dne 13. 10. 2011, Rodríguez v. Air France SA, dle něž „pokud dopravce nesplní povinnosti, které pro něj vyplývají z článků 8 a 9 nařízení, je odůvodněné, aby cestující v letecké dopravě uplatnili nárok na náhradu škody na základě povinností stanovených v uvedených člancích“).
28. Povinnost leteckého dopravce „nabídnout žalobcům možnost volby“ přitom odpovídá informačním povinnostem žalované stanoveným v čl. 5 odst. 2 a čl. 14 odst. 2 Nařízení, a byla opakovaně potvrzena též judikaturou SDEU (zejména rozsudkem C-354/18 ze dne 29. 7. 2019, Rusu v. SC Blue Air- Airline Management Solutions Srl., dle něž čl. 8 odst. 1 Nařízení musí být vykládán v tom smyslu, že ukládá povinnost poskytnout dotýcným cestujícím úplné informace o všech možnostech stanovených v čl. 8 odst. 1 Nařízení, přičemž dotýcní cestující nemají žádnou povinnost aktivně se podílet na vyhledávání takovýchto informací).
29. Z další judikatury SDEU (aktuálně rozsudek ve věci C-49/22 ze dne 8. 6. 2023, Austrian Airlines AG v. TW, viz zejména odst. 43. – 50. odůvodnění) potom vyplývá, že cestující, jehož let byl zrušen, je oprávněn získat od provozujícího leteckého dopravce odpovídající náhradu v případě, že tento dopravce nesplní svou povinnost poskytnout pomoc vyplývající z čl. 8 odst. 1 Nařízení, včetně své informační povinnosti. Povinnost provozujícího leteckého dopravce nabídnout cestujícím, jejichž let byl zrušen, různé možnosti uvedené v čl. 8 odst. 1 Nařízení, předpokládá, že těmto cestujícím poskytne veškeré informace o právech vyplývajících z tohoto

Shodu s prvopisem potvrzuje H. R.

ustanovení, aby mohli účinně uplatnit svá práva v případě zrušení letu. Právo cestujících na to, aby jim byly poskytnuty nezbytné informace, které jim umožní provést účinnou a informovanou volbu, vylučuje jakoukoli povinnost cestujících se aktivně podílet na vyhledávání informací, jež musí obsahovat nabídka provozujícího leteckého dopravce. Cestující se tak může před vnitrostátním soudem dovolávat toho, že provozující letecký dopravce nesplnil (...) povinnost poskytnout pomoc, včetně své informační povinnosti podle čl. 8 odst. 1 Nařízení, a to za účelem získání náhrady škody od tohoto provozujícího leteckého dopravce. Tato náhrada však bude omezena na to, co se s ohledem na okolnosti každého konkrétního případu jeví jako nezbytné, vhodné a přiměřené k vynahrazení selhání uvedeného provozujícího leteckého dopravce.

30. Rozsudek ve věci C-49/22 tedy obsahuje i vodítko pro to, jak posuzovat otázku výše škody způsobené porušením informační povinnosti leteckého dopravce (a vylučuje obavy soudu I. stupně, že by cestující zneužívali na úkor leteckých dopravců situací, kdy jim bude v případech obdobných posuzované věci poskytnuta ochrana a náhrada škody na základě porušení čl. 8 odst. 1 Nařízení dopravcem).
31. S ohledem na vše shora uvedené se proto odvolací soud zabýval tím, zda žalovaná splnila žalobcům své povinnosti dle čl. 8 odst. 1 Nařízení, včetně povinnosti informační.
32. Protože dosud předloženými důkazy tato skutečnost nebyla prokázána, odvolací soud poskytl žalované poučení podle § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř., a vyzval ji, aby tvrdila a prokázala, zda, kdy a jakým způsobem poskytla žalobcům informace o všech možnostech stanovených v čl. 8 odst. 1 Nařízení, zejména zda a kdy jim nabídla možnost volby mezi náhradou pořizovací ceny letenky a přesměrováním, a zda v okamžiku, kdy byli žalobci informováni o přesměrování na lety SK809 a BA858, mohli přesměrovaný let stihnout a přesměrování skutečně využít. Žalovaná byla poučena o tom, že následkem nesplnění této povinnosti tvrzení a povinnosti důkazní pro ni může být procesní neúspěch ve věci.
33. Protože po tomto poučení žalovaná neuvedla žádná další tvrzení a důkazní návrhy, odvolací soud uzavřel, že žalovaná neprokázala, že své povinnosti dle čl. 8 odst. 1 Nařízení (poskytnout žalobcům veškeré informace a nabídnout jim možnost volby mezi refundací a přesměrováním) splnila, a rovněž neprokázala, že informovala žalobce dostatečně včas (tak, aby žalobci mohli přesměrování využít) o tom, že jim zajistila přesměrování na lety SK809 a BA858.
34. Odvolací soud tudíž uzavírá, že žalobci poté, co se dozvěděli dne 2. 4. 2022 o zrušení letu, nebyli informováni žalovanou o možnosti volby mezi refundací ceny letenky a přesměrováním letu, a bylo jim nabídnuto pouze takové přesměrování letu, které nemohli využít. Žalobci si proto následně (2. 4. 2022 v 16:23 hodin) sami zajistili a zakoupili letenku do cílové destinace na následující den, zajistili si a uhradili též ubytování na letišti v Oslu do druhého dne a občerstvení až do snídane druhého dne. Takto vynaložené náklady lze považovat za nezbytné, vhodné a přiměřené dané situaci, a žalobcům vznikl v důsledku nesplnění povinností dle čl. 8 odst. 1 Nařízení žalovanou nárok na jejich náhradu.
35. Žalobci v řízení prokázali, že každému z nich vznikla škoda ve výši rozdílu refundované ceny letenky a ceny nové letenky 2,78 EUR (žalobou požadovali z tohoto titulu každý 5,03 EUR) a ve výši nákladů na ubytování a občerstvení 170,44 EUR (žalobou bylo požadováno z tohoto titulu 168,96 EUR, rozsahem uplatněného nároku byl soud vázán). Celkem byly proto uplatněné nároky každého ze žalobců důvodné co do částky 171,74 EUR (a nedůvodné co do zbylých 2,25 EUR).
36. Žalovaná se dostala do prodlení se zaplacením dlužné částky nejpozději v den následující po uplynutí lhůty 7 dnů, jež jí byla ve výzvě z 31. 5. 2022 poskytnuta (tzn. dnem 8. 6. 2022), a v souladu

Shodu s prvopisem potvrzuje H. R.

s § 1970 o.z. je povinna za období od tohoto dne do zaplacení zaplatit žalobcům též úrok z prodlení z dlužné částky, ve výši stanovené dle nařízení vlády č. 351/2013 Sb., tzn. 11,75 % ročně. Žalobci požadovali úrok z prodlení až od data 27. 6. 2022 a soud byl jejich návrhem vázán.

37. Na základě shora uvedeného odvolací soud napadený rozsudek ve výroku II. změnil podle § 220 odst. 1 písm. b) o.s.ř. tak, že žalované uložil zaplatit každému ze žalobců částku 171,74 EUR s úrokem z prodlení z této částky ve výši 11,75 % ročně od 27. 6. 2022 do zaplacení, jinak (tzn. ohledně zamítnutí nároku každého ze žalobců co do částky 2,25 EUR s požadovaným úrokem z prodlení z této částky) tento výrok podle § 219 o.s.ř. potvrdil jako věcně správný.
38. V souladu s § 224 odst. 2 o.s.ř. rozhodoval odvolací soud o nákladech řízení před soudem I. stupně, přičemž právo na náhradu těchto nákladů vzniklo podle § 142 odst. 3 o.s.ř. žalobcům, kteří byli neúspěšní pouze v poměrně nepatrné části sporu. Předmětem řízení (na jehož základě byla stanovena tarifní hodnota) byla u každého ze žalobců částka 423,99 EUR. Soud I. stupně přitom správně shledal a případně v napadeném rozsudku též vysvětlil, že pro účely náhrady nákladů řízení je na místě podanou žalobu posoudit jako žalobu „formulářovou“ ve smyslu § 14b a.t., odvolací soud v tomto směru odkazuje též na usnesení Ústavního soudu ze dne 24. 1. 2023, sp. zn. III. ÚS 3345/22, jež se zabývá otázkou výše odměny advokáta v obdobném případě. Žalobcům, kteří byli zastoupeni společným právním zástupcem, vznikly v řízení před soudem I. stupně náklady v celkové výši 6 869,04 Kč: soudní poplatek 2 000 Kč, odměna advokáta dle § 14b odst. 1 bod 2. a.t. ve spojení s § 12 odst. 4 a.t. za každého ze žalobců za 3 úkony právní služby učiněné do podání návrhu včetně (příprava a převzetí zastoupení dne 31. 5. 2022, předžalobní výzva dne 31. 5. 2022 – v obou případech dle kurzu ČNB 24,71 Kč/EUR tarifní hodnota 10 476,79 Kč, sepis žaloby dne 27. 6. 2022 – dle kurzu ČNB 24,725 Kč/EUR tarifní hodnota 10 483,15 Kč) 6 x 160 Kč, 3 x paušální náhrada výdajů 100 Kč dle § 14b odst. 5 písm. a) a.t., odměna za 1 úkon právní služby (účast u jednání soudu dne 5. 9. 2023, tarifní hodnota dle kurzu ČNB 24,165 Kč/EUR 10 245,72 Kč) dle § 7 a.t. snižená dle § 12 odst. 4 a.t. za každého ze žalobců 1 232 Kč, 1 paušální náhrada hotových výdajů dle § 13 odst. 4 a.t. 300 Kč, 21% DPH z nákladů právního zastoupení 845,04 Kč. Písemné podání žalobců z 21. 11. 2022 (obsahující toliko nesouhlas s vyjádřením žalované) odvolací soud nepovažoval za účelný úkon právní služby.
39. O nákladech odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s § 142 odst. 3 o.s.ř., když i v odvolacím řízení byli žalobci neúspěšní pouze v poměrně nepatrné části sporu. Předmětem odvolacího řízení (na jehož základě byla stanovena tarifní hodnota) byla u každého ze žalobců částka 173,99 EUR. Žalobcům vznikly náklady odvolacího řízení v celkové výši 8 897 Kč: soudní poplatek 2 000 Kč, odměna advokáta za každého ze žalobců dle § 7 a.t. snižená dle § 12 odst. 4 a.t. za 3 úkony právní služby dle § 11 odst. 1 a.t. (sepis odvolání dne 5. 10. 2023 – kurz 24,42 Kč/EUR, tarifní hodnota 4 248,84 Kč; písemné vyjádření ve věci samé z 23. 11. 2023 - kurz 24,365 Kč/EUR, tarifní hodnota 4 239,27 Kč, účast u odvolacího jednání dne 18. 1. 2024 – kurz 24,71 Kč/EUR, tarifní hodnota 4 299,29 Kč) 6 x 800 Kč, 3 režijní paušály po 300 Kč dle § 13 odst. 4 a.t. a 21% DPH z nákladů právního zastoupení 1 197 Kč.
40. Náklady řízení před soudy obou stupňů bylo žalované v souladu s § 149 odst. 1 o.s.ř. uloženo zaplatit k rukám právního zástupce žalobců.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu prvního stupně, ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení, jen za podmínek stanovených v ust. § 237 o.s.ř.

Praha 18. ledna 2024

Shodu s prvopisem potvrzuje H. R.

JUDr. Ivana Kotrčová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje H. R.